

Тичь с. м. бѣгъ: Козитѣ бѣхъ толкози дивы, толкозь лукавы и толкозь леы на тичь, щото не можахъ никакъ да ги доближж. *Р. С. 33.*

Тѣя мѣст. указ. макед. в.м. тоя, тотъ: Ћуро лежи (оу темница) за деветъ година, На г'рло му тѣа дробенъ синѣиръ, На нозе му тѣа тежакъ тумрукъ. *В. 354.*

Тлакѧ Тлѣкѧ с. ж. помочъ (работа безъ платы, за угощеніе): Нѣ тлѣка има свѣсѣмъ друго значение отъ сѣдѣнкы; зашто-то сѣдѣнка си кладѣ на отворенъ въздухъ, а тлѣка ся събира въ домове, и на сѣдѣнкѧ всяка мома работи за себе си, а на тлѣкѧ работѣтъ оному, кой ги ѣ призывалъ и събралъ. Селѣци, види ся отъ незапамятна врѣмена сѣ' увели той-зи обичай между си, т. е., да призоваватъ сродници, съсѣды и познаты имъ, да си помагатъ задружно въ разны работы, на трошенъе кокуруза на прѣжды и на тлѣкавъ за губеры, на жѣтѣвъ, на гроздоберъ, на строенъе домовъ, работи коихъ самъ селянинъ съ свое домородство не може лесно и скоро да извърши. *Пк. 93. Тлѣката е обичай, чрѣзъ който се вършатъ както полскитѣ работи, така и домашнитѣ. Ако въ съсѣдство има нѣкои вдовица бѣдна и съ по-много дрѣбни дѣцѣца, или, и инѣкъ нѣкое бѣдно семейство, та неможе о врѣме да копае кокуруза или да пожъне житото, тогава са събиратъ по 15—20 души момчета и моми, и въ единъ недѣленъ день или нѣкой други по-малѣкъ празникъ отиватъ отъ подиръ пладне, та окопаватъ или ожъиватъ нивата безъ най малки възнаграждения. Младитѣ работници въ такѣвъ случай проминаватъ 5—6 часа въ работа съ смѣхове, шѣга и пѣсни, а бѣдното семейство чюствува една скъпоцѣнна помощъ. Пс. 9, 87. Дѣвици си събирѣтъ и помагатъ си една на друга въ шивове, а най паче на онаѣ, коѣ си готви за женѣтѣвъ, шѣжѣтъ на тлѣкѧ, пѣжѣщи и веселящи ся. Пк. 87. Мама ти ѣ тлѣка събрала, За тебе хабер проводи, Да ми доведешъ свѣта-та, —, Неда, на тлѣка. Д. 69, 2—3—6—7. Най-чѣсто вехарѣ-тъ си бере тлакѧ. Ч. 191.*

Тлѧникъ с. м. пространство между очагомъ и стѣною: Тѧ съ роди жрѣче, си го зави въ кѣрпиче, си го кладе на тлѧникъ. *М. 665. Цѣрнъ калугеръ плещи печѣтъ (тлѧникъ, клѧникъ). М. р. 531 (лат.). (ср. клѧвикъ).*

Тлѧпнѧ с. ж. молва: Каква ли сѣмъ тлѧпнѧ чюла, Че ти бѣгала невѣста. *Ч. 338.*

Тлѧсканица с. ж. толкотня: На ѣди коѣ си мѣсто бѣше най-голямата тлѧсканица.

Тлѧснѧ м. св. Тлѧскамъ м. да. толкну,—аю; подталкиваю: Врата-та заскрипѣхъ, нѣкой ги тлѧснѧ и ги отвори. *Р. 170. Занѣта тлѧска и бие Танча и го затвари въ тѣмницата и си отива. Ст. 18.*